

У ЛьвДУВС відбувся випуск здобувачів, які навчалися за спеціальністю «Правоохоронна діяльність»

Документи про вищу освіту отримали 60 студентів, які завершили навчання на факультеті № 3 за спеціальністю «Правоохоронна діяльність». Дипломи бакалавра здобувачам вручив перший проректор університету Тарас Созанський.

Випускники ЛьвДУВС захищатимуть права та інтереси громадян України, працюючи в правоохоронних структурах, Державній міграційній службі та сервісних центрах МВС.

«Ми вдячні нашим воїнам, які завдяки відвазі, самовідданості, силі духу наполегливо борються за суверенітет та територіальну цілісність держави», – звернувся до присутніх ведучий заходу Роман Сушко,

заступник начальника відділу кадрового забезпечення – завідувач відділення соціально-гуманітарної роботи.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять Героїв України та мирних громадян, які віддали найцінніше – своє життя – за нашу рідну землю.

Тарас Созанський привітав випускників зі знаковою подією в їхньому житті. «Сьогодні ви отримали довгоочікувані

документи про завершення освіти та впевнено стаєте на шлях дорослого самостійного життя. Бажаю, щоб цей шлях був мирним та спокійним, а ви були цілеспрямованими та сумлінно працювали на благо українського народу», – наголосив він.

Від іме-

ні випускників зі словами подяки до працівників університету та батьків звернулася Марта Шайферт.

«Ми приїхали у цей виш з різних кутків країни. Кожен зі своїми мріями та сподіваннями. Три роки навчання промайнули мов одна мить. Та за цей час ми знайшли справжніх друзів, кохання, пережили

безліч емоцій. Тут ми оволоділи однією з найбільш важливих і потрібних професій. Тож тепер готові зробити свій внесок у процвітання та розвиток України, її перемогу. Я впевнена, що кожен з нас знайде своє місце у лавах правоохоронців», – відзначила дівчина.

Вітаємо вас, випускники! Будьте успішними та впевненими у власних силах!

Марта Петрів,
світлина авторки

АКТУАЛЬНО

Як писати мотиваційний лист: поради для вступників

Однією із новинок цьогорічної вступної кампанії є мотиваційний лист. Таке звернення абітурієнта до університету – доволі поширене за кордоном.

Для вступу у ЛьвДУВС мотиваційний лист буде потрібен лише тим, хто обрав навчання за кошти фізичних та юридичних осіб.

Про що писати в мотиваційному листі? З чого розпочати і на що звернути увагу? Чи існує якась формула, що допоможе підготувати зразкове звернення до омріяного вишу? Вочевидь, ці запитання турбують практично усіх абітурієнтів, які вступатимуть на контракт.

Шукаючи відповіді на них, розпочніть із Правил прийому до обраного університету. Адже кожен заклад освіти самостійно визначатиме вимоги до мотиваційного листа.

Тож, яким має бути мотиваційний лист для абітурієнтів, які цьогоріч вступатимуть до ЛьвДУВС?

Серед основних критеріїв, які оцінюватиме приймальна комісія, – лаконічність та логічність змісту, конкретність наведених відомостей та грамотність висловлювання. І чи не найважливіше – вмотивованість та бажання навчатися саме у Львівському державному університеті внутрішніх справ. Не забудьте також вказати, чому обрали цю освітню програму.

Розкажіть про себе та свої очікування, поділіться власними досягненнями, відзначте, які ваші сильні та слабкі сторони. Ви також можете додати до листа матеріали, що підтверджують ваші здобутки.

Звернення адресується керівнику закладу вищої освіти. У ньому також вказується ім'я, прізвище та контактні дані вступника.

Мотиваційний лист пишеться у довільній формі, тож абітурієнт може самостійно обрати, якого стилю дотримуватися.

А от щодо обсягу роботи є певні обмеження – не більше двох сторінок А4 (поля – 20 мм). Серед інших вимог до оформлення – шрифт – Times New Roman, кегль – 14; міжрядковий інтервал – 1,5; стиль – Normal.

Мотиваційний лист слід подати через електронний кабінет вступника, разом із іншими документами. Зробити це можна буде вже з 29 липня.

Галина Лемішко

Представник приймальної комісії ЛьвДУВС зустрівся із майбутніми абітурієнтами

У Львові відбулась зустріч абітурієнтів із представниками шести провідних вишів області. Львівський державний університет внутрішніх справ презентував відповідальний секретар приймальної комісії **Юрій Назар**. Він розповів про умови вступу до ЛьвДУВС, а також пільги для учасників бойових дій та їхніх родин.

Юрій Назар ознайомив майбутніх абітурієнтів із освітніми можливостями відомчого вишу. Підкреслив, що тут можна здобути вищу освіту за єдиною в Україні програ-

мою підготовки «Правоохоронні інформаційні системи». Крім цього, звернув увагу на особливості цьогорічної вступної кампанії, зокрема, можливість вступу на навчання за державним замовленням за спрощеною процедурою та без ЗНО.

Зустріч відбувалася у форматі живого діалогу – присутні ставили чимало запитань та отримували на них вичерпні відповіді.

Слід відзначити, що такий профорієнтаційний захід проходить щороку. Його організує Львівський центр надання послуг учасникам бойових дій.

Відділ зв'язків з громадськістю
ЛьвДУВС

У Львівському державному університеті внутрішніх справ триває вступ до аспірантури

Прийом до аспірантури (за кошти фізичних та/або юридичних осіб) здійснюється на денну та заочну форми навчання на освітньо-наукові програми:

«Право» (спеціальність 081 «Право») за такими науковими напрямами:

– теорія та історія держави і пра-

ва; історія політичних та правових учень;

– цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право;

– адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;

– кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право; – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза;

оперативно-розшукова діяльність; – філософія права; «Економічна безпека соціально-економічних систем» (спеціальності 073 «Менеджмент», 051 «Економіка»); «Психологія та менеджмент організації» (спеціальності 053 «Психологія», 073 «Менеджмент»).

Документи на вступ в аспірантуру університету приймаються до 20 серпня 2022 року.

15 липня в Україні відзначають День українських миротворців. Пропонуємо вам історію одного з них – лейтенанта поліції, працівника ЛьвДУВС Андрія Чопика. У 23 роки він став учасником миротворчої місії в Косово. Двічі вирушав туди у складі українського національного контингенту. Також був миротворцем в Іраку.

– Чим Ви займалися до того, як стати миротворцем?

– Служив у Національній гвардії України в тогочасному Дніпропетровську (зараз – місто Дніпро). Після того в мене була звичайна цивільна робота. Одного разу знайомий розповів, що існує такий підрозділ як українсько-польський миротворчий батальйон. Запропонував там служити. Відтоді й почалася моя військова кар'єра.

– До якої діяльності Ви залучені зараз?

– Нині я викладаю вогневу підготовку, а також є інструктором з миротворчої тематики й завідувачем відділення забезпечення діяльності та організації служби навчально-тренувального відділу «Верешиця» ЛьвДУВС. Не забуваю і про вдосконалення й рух, бо все довкола змінюється та, як кажуть, потрібно йти в ногу з часом.

– Що спонукало взяти участь у місіях?

– Внутрішнє відчуття – прагнення зберегти мир у світі та захищати тих, кого позбавили безпеки й мирного життя на їхніх територіях. Звісно, я набув під час місій і великого досвіду як військовий. Зважмо й на те, що учасник миротворчої місії у складі свого підрозділу потрапляє до іншої держави, часто – на інший континент. А це вже простір дуже відмінний від того, до якого звик, від твого рідного. Наприклад, у Косово ми перебували у гірській місцевості. Це зовсім інакший ландшафт. Потрібно по-іншому орієнтуватися, мислити та відповідно діяти.

– Перед початком будь-якої операції з підтримання миру й безпеки для учасників передбачена тривала багатоетапна підготовка. Які навчання були у Вас?

– Певний досвід у мене вже був, оскільки я проходив півторарічну строкову службу. Перш ніж потрапити до українсько-польського батальйону, обов'язково потрібно було пройти таку підготовку, що тривала вісім місяців. Тобто фізичну, стройову, тактичну. Також налаштуватися морально. Зважаючи на те, що миротворча місія передбачає виконання багатьох завдань, наприклад, патру-

лювання, конвоювання, охорону важливих об'єктів, спостереження, тому тренування повинні бути багатоаспектними. Крім того, деякі завдання перетинали-

– Був 2004 рік, миротворча операція у Косово. Як усі знають, сторони конфлікту – албанці та серби. Пригадую інцидент у Косовській Митровиці, який трапився, найімовірніше, на релігійній основі. Чотирьох дітей кинули до річки, вижила тільки одна. Тоді у регіоні почалися сильні заворушення й наш підрозділ підняли по тривозі. Основне, що ми повинні були робити – посилено охороняти околиці, оберігати населення від таких випадків,

МИРОТВОРЕЦЬ АНДРІЙ ЧОПИК:

«Тоді я бачив багато руїн, але ніколи не міг уявити, що щось подібне може статися у моїй державі»

ся з тими, які зазвичай виконують поліцейські.

– Окрім усього згаданого, які якості вважаєте обов'язковими для воїна-миротворця?

– Для миротворців вкрай важливі розважливість та неупередженість. Цим слід керуватися. Далі, напевне, спокійна вдача, бо імпульсивні дії в екстремальних обставинах точно не приведуть ні до чого доброго.

– З огляду на відмінність культур, мов, численні ризики, стресові обставини, пристосування, напевне, потребувало надзусиль?

– Звичайно, така складність стосується усього: менталітету, мови, релігії. Сербська культура та мова, наприклад, мають чимало подібності з нашими, українськими. Слова та фрази сербів були зрозумілими, можна без зусиль збагнути про що йдеться. А от з албанцями спілкуватися було важче, оскільки ми зовсім не знали мови, тож у цьому допомагали перекладачі.

– Можете розповісти про випадок, що найбільше закарбувався у пам'яті?

ДОВІДКОВО:

Андрія Чопика неодноразово відзначали за сумлінне виконання миротворчих завдань та високу військову дисципліну. Лейтенанта поліції нагородили медаллю та орденом НАТО, грамотою та пам'ятним нагрудним знаком Міністерства оборони України «Воїн-миротворець», а також відомчою заохочувальною відзнакою МВС України.

контролювати ситуацію, аби ніхто не постраждав. Й берегти також і власні життя.

– Ви казали, що дуже змінилися завдяки участі в місіях...

– Звичайно. Це не таємниця, що така діяльність дуже загартовує і тіло, й дух. По-перше, навантаження досить великі: часто нести службу треба було годинами за низьких температур і на різних висотах. Це у Косово. Якщо ж згадати місію в Іраку, то спека могла досягати позначки 70 градусів. І на такій «розжареній» місцевості ми мусили вистояти приблизно шість годин. По-друге, змінилися погляди. У таких реаліях чи не найкраще вдається формувати внутрішню стійкість. Тоді я бачив багато руїн, але ніколи не міг уявити,

що щось подібне може статися у моїй державі.

– Що додавало наснаги у найважчі миті?

– Усвідомлення, що ти пліч-о-пліч зі своїми побратимами, одnodумцями, у дружньому великому колективі. Ми могли розуміти один одного навіть без слів, бо одного погляду достатньо, щоби збагнути, яким має бути твій наступний крок. Це те, що було важливим у всі часи. Ось і

зараз найголовніше: ми пізнаємо по-справжньому, що таке згуртованість під час війни.

– Часто можна почути, що миротворець – це не лише воїн, але й насамперед дипломат та психолог. Погоджуетесь?

– Так. Адже загострити будь-яку ситуацію можна одним словом, як і навпаки – зарадити та вберегти від невинного. Й особливо небезпечно, коли від одного слова, часто необережного, може залежати чиясь безпека. Тоді, у складі місій, я був сержантом, рядовим, мав добре виконувати певні обов'язки. Але й завжди пам'ятав, що все, що говорю, має бути коректним, аби місцеві не сприймали якихось моїх слів, як агресію. Завдання миротворця – залагодити кон-

флікт, а для цього треба бути хорошим перемовником, розумітися на психології та поведінкових аспектах. У межах кожної національної культури ці речі можуть сильно відрізнятися. Адже те, що є нормальним і звичайним для українця, у представників іншої нації може викликати питання чи суперечити їхнім поглядам.

– Як вважаєте, чи можна розглядати варіант введення в Україну миротворців НАТО? Нещодавно Польща робила такі пропозиції. Як миротворча місія могла би вплинути на перебіг сучасної війни?

– Повернімося до 2014 року, коли у планах було відведення військ та створення буферної зони на території Донецької та Луганської областей із залученням миротворців. Тоді це вважалося можливим, як поступовий процес. Тепер триває повномасштабна війна, тому я взагалі не розглядаю такого варіанту. На мою думку, це може спричинити «замороження конфлікту».

– Що для Вас «мир»?

– У кожного власне тлумачення... Це спокій, стабільність для громадян, добробут, усмішки на обличчях дітей, які бавляться на майданчику погожого дня. Ось попередній досвід такий, що коли почалася пандемія COVID-19, усі почали посилено дбати про здоров'я, краще, ніж робили це раніше. Коли ж нас торкнулася війна, ми згадуємо, яким неоціненним є мир. Коли ми втратили спокій, почали цінувати його, мабуть, як ніколи досі.

Розмовляла

Ганна Бенедюк

Випускники Інституту права отримали дипломи бакалавра

У лавах українських правників – поповнення. Дипломи бакалавра отримали випускники Львівського державного університету внутрішніх справ.

Чимало із них уже невдовзі боронитимуть нашу державу на юридичному фронті, захищатимуть права та свободи громадян, відстоюватимуть правду та справедливість.

Розпочався захід хвилиною мовчання за героями, які загинули, обороняючи нашу землю від російських загарбників.

«Цьогоріч випускні в

усіх українських закладах освіти особливі – радість завершення навчання затьмарює війна, а плани на майбутнє руйнують вибухи і тривога. І найбільшою мрією кожного випускника є якнайшвидша перемога України», – звернулася до присутніх ведуча заходу.

Дипломи з відзнакою найуспішнішим випускникам вручали перший про-

ректор університету Тарас Созанський та директор Інституту права Іван Красницький.

Вони привітали бакалаврів зі знаковою подією у їхньому житті.

«Сьогодні, у цей складний час, наша держава потребує фахових юристів. Тож на вас – велика надія. Бажаємо вам успішно реалізуватися у професійній сфері. А ще – миру та впевненості у прийдешньому дні!», – звернувся до випускників перший проректор ЛьвДУВС Тарас Созанський.

Благословили здобувачів та освятили дипломи нас-

тоятелі храму Воздвиження Чесного Хреста Господнього отці Володимир і Тарас.

Найактивніші випускники – Микола Апетик та Юлія Нікітіна – поділилися спогадами та враженнями про свої студентські роки.

А на завершення із музичним вітанням виступила другокурсниця Інституту права Юлія Щирба.

У добру путь, випускники! Бажаємо вам миру та добра і завжди чекаємо у рідному університеті!

Відділ зв'язків з громадськістю ЛьвДУВС, світлина Марти Петрів

